

**R.P. Ioannis De Lvgo Hispalensis, É Societate Iesv, Jn
Collegio Romano Eivsdem Societatis Olim Theologiae
Professoris, nunc S. R. E. Cardinalis, Dispvtaiones
Scholasticae, & Morales, De virtute, & ...**

Lugo, Juan de

Lvgdvni, 1666

§. An non solùm possit, sed debeat Sacerdos absoluere in casu præsentis
quæstionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82358](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82358)

sententiâ diuiso, ita ut nec absolutio, nec etiam confessio in absentia, aut per literas, vel internuncium fieri possit, quod nos non negamus. Sed questio est, an in casu præsentis dubij ita fiat. Potest autem ea sententia confirmari ex verbis Leonis Papæ sæpè citatis, in quibus dicitur: *Testimonia eis fidelium circumstantium prodesse debeant*: ubi testimonium à præsentibus videtur requiri.

85. Alij tamen generaliter loquuntur, & volunt, quomodocumque illud confitendi desiderium Confessario innotuerit, posse Sacerdotem, absolute poenitentem præsentem sensibus destitutum. Pro qua sententia plures affert idem Diana loco citato, dicens illam esse probabilem, quod idem affirmat Bonacina in eam magis inclinans in præsentibus *disp. 5. q. 5. sect. 2. punct. 2. §. 4. num. 10.* Et in noua editione *rom. 3. disp. 2. de Confessione, q. 3. punct. 33.* ubi dicit, ita Romæ à multis iudicatum fuisse, quod quidem videtur esse omnino iuxta mentem, & verba Pauli V. in Rituali Romano, ubi absque ulla limitatione, aut distinctione dicitur: *Si desiderium confitendi per se, vel per alios ostenderit, absoluen- dus est.* In casu autem posito verificatur tota illa conditio, cum infirmus per alios desiderium confitendi ostenderit: ergo iuxta regulam illam à Pontifice propositam absoluen- dus est. Quod ipsum ex aliis decretis supra adductis colligitur; quæ absque tali limitatione loquuntur. Sic enim in Arausicano dicitur: *Si voluntatis præterita testimonium aliorum verbis habeat.* Et in Carth. dicitur, *Dent testimonium, qui cum audierunt.* Et in decreto Euseb. Papæ dicitur: *Si idonea testimonia habuerit, quod ipse poenitentiam petiisset.* Denique S. Thomas in dicto Opusculo. 65 generaliter dixit: *Si infirmus, qui petit absolutionem, amisit notitiam, vel loquelam, antequam Sacerdos adueniat, debet à peccatis absolui.* Cum ergo non petatur talis conditio testimonij in præsentia ipsius infirmi exhibendi, non est, cur à nobis talis conditio apponatur, & ita consequenter dicendum esse in hac sententia fatetur Aluarez illa *disp. 80. num. 53.*

86. Ratio autem sumitur ex dictis *sect. præcedent.* quia nimirum illa non est confessio strictè, sed magis vniuersaliter sumpta, quæ in defectum strictæ confessionis acceptatur ad proferendam sententiam absolutionis. Decretum autem Clementis VII. loquitur, ut diximus, de confessione strictè accepta, quæ fieri non potest validè, aut licitè, nisi in præsentia Confessarij. Nec obstant verba Leonis Papæ: nam ipse mentionem fecit testimonij circumstantium, quia ita communiter fieri solet, quod præsentibus sint, qui testantur voluntatem, & desiderium infirmi. Sicut ob eandem rationem dixit, *testimonia fidelium circumstantium*: quia nimirum semper solent illi esse fideles, & tamen si fideles non essent, sed infideles, fide tamen digni, & de quorum veracitate non dubitaretur, non negaret Leo illud testimonium sufficere; parum enim refert character testificantis, cum testificatio illa non ordinetur ad conferendum sacramentum ipsi testificanti, cuius infidelis non esset capax, sed solum ad manifestandam voluntatem infirmi, & ad faciendam fidem de illa, ad quæ non est incapax infidelis. Sicut ergo non alligatur S. Leo ad testimonium fidelium, ita nec ad testimonium solum circumstantium.

An non solum possit, sed debeat Sacerdos absolute in casu præsentis questionis.

87. Quid dubitatur, an concurrente illo casu possint Auctores contrariæ sententiæ non ab-

solvere moribundum, de quo circumstantes testantur petiisse confessionem. Affirmant aliqui ex iis, præsertim Aluarez *dicta disp. 80. numero 55.* & Franciscus Coquerius in *dissertatione de confessione per Literas* apud Coninch. *dicto opusculo de absolutione moribundi, num. 64.* Negant tamen communiter Doctores, Suarez, Valquez, Coninch, Turrianus, Ioannes della Cruz, Regius, Megala, Turrianus, Franciscus, Montefinus, Ioann. Sancius, & alij, quos congerit, & sequitur Diana loco citato, *resolut. 9.* Ratio autem est clara: quia ad minus nostra sententia probabilis est, & per consequens talis, ut possit eam Sacerdos ita conscientia amplecti: quoties autem potest absque graui incommodo subuenire proximo grauius periclitanti circa æternam salutem, ad id tenetur: ergo cum possit prodesse moribundo talis absolutio, & absque graui incommodo suo possit Sacerdos eam impendere, ad id tenetur.

Dices regulam illam fallere in iis, quæ spectant ad conficienda Sacramenta, in quibus non possumus ob Sacramenti reuerentiam vii materia, vel forma probabili, ne exponatur periculo irritationis. Sed contra, quia doctrina illa non est vniuersaliter vera, ut cum aliis multis dixi *disputat. 8. de Sacramentis in genere, sect. 9.* Deinde certum est, obligationem illam adhibendi materiam certam ob reuerentiam sacramenti non procedere, quando non habetur certa materia, sed probabilis, imò etiam dubia: tunc enim melius est subuenire proximo cum Sacramento probabili, vel etiam dubio, quam relinquere illum sine villo Sacramento, ut in eodem loco cum communi sententia latius ostendi.

Dicunt tamen nostram sententiam non esse probabilem, sed omnino improbabilem, atque ideo non posse sacerdotem licitè iuxta illam operari: multò ergo minus ad id tenetur. Ad hoc tamen respondere non oportet: quid enim faciet opinionem probabilem, si viginti, aut triginta Doctores, in quibus sunt quamplures ex primis nostri temporis, ad id non sufficiunt? Ad minus sufficeret auctoritas Pauli V. qui sententiam illam in suo Rituali toti Ecclesiæ proponit; auctoritas Eminentissimorum Cardinalium, & aliorum doctissimorum virorum, qui diligenti studio ritus illos examinarunt, ut ipse Pontifex testatur; auctoritas Ecclesiæ, quæ illud Rituale cum debita reuerentia accepit. Si hæc omnia sufficere non vis ad probabilitatem saltem extrinsecam huic sententiæ conciliandam, contendendum amplius non est.

§. 2. *An debeat Sacerdos in prædicto casu sub conditione solum explicata absolute.*

Certum est in primis, non esse obligationem exprimendi exterius illam conditionem, si possumus: sufficit enim, si concipiatur interiorius. Certum item est, semper adesse conditionem implicitam: nemo enim intendit dare absolutionem impossibilem, sed illam quam potest. An debeat illam conditionem mente saltem explicare: communiter dicunt absoluen- dum esse implicite sub conditione. Ita loquitur Suarez in præsentibus *disp. 23. sect. 1. numero 12.* Alij dicunt, absoluen- dum saltem sub conditione; per quod indicant, non esse obligationem addendi conditionem. Ita loquitur Coninch *dicto Opusculo. num. 64.* Alij tamen dicunt superfluum esse addere eiusmodi